

หลวงพ่อจัน วัดบางมอญ ออยุธยา

ประวัติความเป็นมาของหลวงพ่อจัน

หลวงพ่อจัน เกิดที่ตำบลบางมอญ อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมื่อวันที่จันทร์ เดือน 8 ปีกุน พ.ศ. 2380 โยมบิดาชื่อ ทบ โยมมารดาชื่อ ทรัพย์ ชีวิตเมื่อครั้งเยาว์วัยได้ศึกษาเล่าเรียนเขียนอ่านอยู่กับวัด สมัยก่อนโรงเรียนหายากจึงเล่าเรียนกับพระตามวัด จนกระทั่งอ่านออกเขียนได้ ทั้งภาษาไทยและอักษรขอม ครั้นเมื่ออายุ 23 ปี (พ.ศ. 2403) ได้ทำการอุปสมบท ณ พัทธสีมาวัดบางมอญ โดยมี พระอธิการอินทร์ วัดตาลเอน เป็นพระอุปัชฌาย์ พระมหาต่าย วัดระฆัง เป็นพระกรรมวาจาจารย์ พระอาจารย์จัน วัดบางมอญ เป็นพระอนุสาวนาจารย์ เมื่อบวชได้รับฉายาว่า " จัน ทศร " และได้จำพรรษาอยู่วัดบางมอญตลอดมา จนกระทั่งปี พ.ศ. 2435 อายุได้ 55 ปี พรรษาที่ 32 ได้รับตราตั้งเป็นพระอุปัชฌาย์ หลวงพ่อจัน เป็นพระเถระพระคณาจารย์รุ่นเก่า มีอายุสูง พรรษาก็มาก จนได้รับเกียรติยกย่องว่าเป็นพระที่กอปรด้วยคุณธรรม เมตตาธรรมอย่างสูงส่ง หลวงพ่อจันได้รับการขนานนามว่าเป็นพระผู้คงแก่เรียน

หลวงพ่อจัน ได้รับการยกย่องว่าทรงวิद्याคุณในทางไสยาศาสตร์อย่างแท้จริง คนสมัยเก่าของชาวอำเภอมหาราช ที่ยังมีชีวิตอยู่และเป็นศิษย์ของหลวงพ่อจันอันมี กำนันบรรจง เฉลยวาเรศ กำนันตำบลบางนา อำเภอมหาราช ออยุธยา และ คุณคำรณ ขำคล้าย ซึ่งทั้งสองคนเล่าให้ฟังว่า แต่ก่อนมีนักเลงทุ้มมหาราช ซึ่งไม่ชอบยอมแพ้ใครง่ายๆถึงแม้แต่นักเลงถิ่นอื่นยังขยาดหวาดผวา ไม่กล้ามาราวี

หรือต่อกรด้วย นักเลงสมัยก่อนมีเรื่องขัดใจกันมักจะนัดดวลกันแบบตัวต่อตัว หรือแบบตะลุมบอนกัน พอฝ่ายหนึ่งหัวร้างคั้งแตกยอมเป็นฝ่ายแพ้ อีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นผู้ชนะจะไม่ซ้ำเติมและไม่ปฏิบัติ การทารุณต่อ แต่กลับช่วยเหลือทำให้เกิดความเข้าใจและนับถือในอาวุโสของผู้ชนะ หลวงพ่อจั่น ท่านเป็นพระแบบโบราณ ถือเคร่งในธรรมวินัย ยึดถือคำสอนของพุทธองค์ตลอดมา ท่านยึดสันโดษ ไม่โลภแต่กลับช่วยเหลือ อนุเคราะห์ผู้ที่ตกทุกข์ได้ยาก ดังนั้น ที่วัดของท่านจึงมีสัตว์หลายชนิดมาอาศัยท่านอยู่เป็นจำนวนมาก หลวงพ่อจั่น ท่านเป็นพระอุปัชฌาย์ตั้งแต่รุ่นพ่อถึงรุ่นลูก ถึงรุ่นหลานก็ยังมี ฉะนั้น จึงกล่าวได้โดยไม่ต้องสงสัยว่า ชาวทุ่งมหาธาตุ ยุคก่อนต้องเป็นศิษย์ของท่าน กันแทบทั้งนั้น หลวงพ่อจั่น เป็นพระนักปฏิบัติ คือ ยึดสมณะและวิปัสสนาธุระ แม้ว่าท่านจะมรณภาพมาเป็นนานถึง 80 ปีมาแล้วก็ตาม แต่ตำรับตำราของหลวงพ่อบ้างได้มอบให้เป็นสมบัติของวัดเป็นหลักฐานประการสำคัญว่า หลวงพ่อเป็นพระที่ศึกษาค้นคว้าวิทยาการความรู้ ตลอดจนเทิดทูนวิชาการทุกแขนงที่ได้ศึกษามา

นอกจากนี้ ยังเป็นการช่วยเหลืออนุชนรุ่นหลังได้มีตำราเก่าๆ ไว้ศึกษาหาความรู้ นับได้ว่าหลวงพ่อบ้างท่านมองเห็นการณ์ไกล จึงรักษาสมบัติอันมีค่าและควรจะต้องถือเป็นแบบฉบับต่อไปในอนาคต หลวงพ่อจั่นท่านเป็นพระที่มีอัชฌาศัยสมณะ มักน้อย เป็นผู้มีเมตตาธรรมและจำใจ มีศีลาจารวัตรเคร่งครัดต่อพระธรรมวินัย ท่านได้ปฏิบัติสมณธรรมอันควรแก่สมณะเป็นอย่างยิ่ง จนเป็นที่เลื่อมใสศรัทธา ของบรรพชิตและฆราวาสทั่วไป พยายามอบรมบ่มนิสัยให้พระเณรทุกรูปทุกนามปฏิบัติตนให้อยู่ธรรมวินัยอย่างเคร่งครัด โดยยึดเอาหลักและคำสั่งสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นที่ตั้งพร้อมทั้งสั่งสอนประชาชนในแถบถิ่นใกล้เคียง ไกลวัดว่า ให้ทุกคนประพฤติดีมีศีลธรรมประจำใจ จะทำสิ่งใดอย่ามั่วว้าร้อน หลวงพ่อเป็นพระที่มีจิตใจมั่นคงที่จะทะนุบำรุงพระศาสนาด้วยความมุ่งมั่น เป็นเอกการเอาใจใส่ดูแลวัดวาอารามของท่านด้วยความมุมนานะนี้เอง จึงทำให้วัดบางมอญในสมัยที่ท่านมีชีวิตอยู่เจริญรุ่งเรืองมากวัดหนึ่ง ในแถบถิ่นตำบลบางนา เป็นวัดที่ใหญ่โต ทั้งกุฏิ ศาลาการเปรียญ โรงเรียน หลวงพ่อจั่น เป็นพระเถรอาจารย์สมัยเก่า สูงด้วยอายุ มากด้วยพรรษา และได้รับเกียรติยกย่องว่าเป็นพระที่มีคุณธรรมและเมตตาธรรมอันสูงส่ง

หลวงพ่อบ้าง เป็นพระเถระที่มีศีลาจารวัตรครบถ้วน ปฏิบัติธรรมวินัยระเบียบแบบแผนท่านก็เคร่งครัด เมื่อผู้ใดพบเห็นก็ชวนให้เคารพนับถือกราบไหว้ มาพบท่านครั้งหนึ่งก็พยายามมาหาท่านอีกเป็นครั้ง

เหรียญหล่อหลวงพ่ोजัน วัดบางมอญ

ในปี พ.ศ.2465 มหาทรัพย์ เฉลยวาเรส เป็นศิษย์ในหลวงพ่ोजัน ได้ขออนุญาตหลวงพ่ोजัน สร้างรูปหล่อสัมฤทธิ์ขนาดเท่าองค์จริง และ สร้างเหรียญหล่อรูปท่านเนื้อโลหะผสมแบบ ทองเหลืองนี้

2 และ 3 หลวงพ่อได้บำเพ็ญศาสนกิจด้วยคุณงามความดีมาตลอดชีวิตของท่าน กระทั่งถึงวันอาทิตย์ แรม 3 ค่ำ เดือน 3 ปีเถาะ เวลาบ่าย 4 โมง ซึ่งตรงกับวันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2470 ท่านได้ถึงกาลมรณภาพ สิริอายุ 90 ปี 67 พรรษา นับได้ว่าชาวอำเภอมหาราชได้สูญเสียพระเถระพระอาจารย์ผู้เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรไปอย่างน่าเสียดาย อนึ่งในงานพิธี ฌาปนกิจศพหลวงพ่ोजันนั้น ปรากฏว่าบรรดาศิษย์และท่านที่เคารพเลื่อมใสต่างมาร่วมพิธีกันอย่างคับคั่ง แม้วัดบางมอญจะกว้าง แต่ก็ต้องแออัดไปด้วยผู้คนเพราะใครๆ ก็เคารพเลื่อมใสและศรัทธา จึงได้มาร่วมพิธีกันอย่างคับคั่ง หลวงพ่ोजัน ท่านได้รับการยกย่องพิเศษสุด 3 ประการด้วยกัน คือ ท่านเคร่งในการปฏิบัติธรรม อมรมสั่งสอนกุลบุตร-ธิดา ให้มีความรู้ และ ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือประชาชน

ประวัติ วัดบางมอญ อำเภอมหาราช

วัดบางมอญ ตั้งอยู่บนริมฝั่งคลองบางมอญทางด้านทิศตะวันออก ในเขตหมู่ที่ 4 ตำบลบางนา อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วัดบางมอญหรือบางคนเรียกว่าวัดคลองมอญนี้ ไม่ปรากฏหลักฐานการสร้างที่แน่นอน พื้นที่ของวัดมีเกินกว่า 15 ไร่ ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลบ้านหลวง กิ่งอำเภอดอนพุด จ.สระบุรี ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลกระทุ่ม อ.มหาราช จ.พระนครศรีอยุธยา ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลพระนอน อ.นครหลวง ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลโรงช้าง

ลำดับเจ้าอาวาสของวัด 1. พระอุปัชฌาย์จั่น

2. พระอุปัชฌาย์แหยม

3. หลวงพ่อเชียว ธรรมโชติ

4. หลวงพ่อเมือง

5. หลวงพ่อพวง ธรรมปัญญา

วัดบางมอญ มีสัญลักษณ์ที่บ่งบอกว่าเป็นวัดเก่าก็คือ มีโบสถ์มหาอุดม์แบบชาวมอญเคยสร้างเช่นที่วัดเชิงท่า ลพบุรี พร้อมทั้งเจดีย์ก็มีส่วนคล้ายกันมาก และเหมือนกับพระเจดีย์วัดอัมพวัน ซึ่งหลวงพ่อกวักก็เคยสร้างไว้ อันมีเชื้อสายเดียวกัน ปัจจุบันนี้โบสถ์ได้สร้างใหม่ (ริ้วของเก่าออก) มีเสาหงส์ 2 เสา พร้อมทั้งตัวหงส์อยู่บนยอดเสาเป็นเนื้อโลหะผสม แต่ก็ได้มีขโมยลักไปเสียแล้ว กุฎีพื้นไม้ต่างๆ ยังมีลวดลายฉลุให้ปรากฏเห็นว่าเป็นวัดเก่าวัดหนึ่งในตำบลบางนา จึงมีพวกมิจฉาชีพเจ้ามาลักขโมยของดี และมีค่ากันครั้งแล้วครั้งเล่า จนกระทั่งชาวบ้านหวาดผวาไปตามๆ กัน

วัดบางมอญ เพิ่งมาเปลี่ยนชื่อเป็นวัดบางสงบ เมื่อครั้งขุนบริหารชลาพันธ์ มาเป็นนายอำเภอมหาราชนี้เอง แต่ประชาชนทั่วไป ไม่ค่อยจะรู้จักคำว่าบางสงบมากนักคงเรียกว่าวัดบางมอญอยู่เช่นเดิม เหตุที่เรียกว่าวัดบางสงบหรือเปลี่ยนชื่อว่าบางสงบนั้น เพราะว่าคนแถบวัดบางมอญเองทำมาหากินกันอย่างสงบเสงี่ยมเจียมตัว ไม่ค่อยมีนักเลงอันธพาล มีความร่มเย็นเป็นสุข เรียกว่าอยู่กันอย่างสันติสุข

ในการประกอบอาชีพโดยทางสุจริต จะมีคนถิ่นอื่นเท่านั้นที่ไปก่อเรื่องก่อราวขึ้นชาวบางมอญทุกคนมีความสามัคคีกันดี อาชีพหลักของเขาคือการทำนา

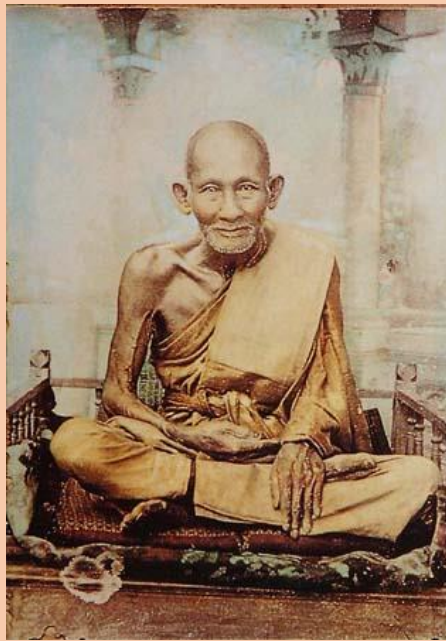

ผู้ใดจะประสงค์ไปเที่ยววัดบางมอญหรือวัดบางสงบนั้นไปไม่ยากเลย เพราะปัจจุบันนี้เส้นทางสัญจรไปมา(การคมนาคม) สะดวก ถ้าท่านมาจากกรุงเทพฯโดยรถยนต์ส่วนตัว หรือไม่ก็ตาม เมื่อรถวิ่งมาตามถนนสายเอเชีย กระทั่งถึงทางแยกเข้าตัวเมืองอ่างทองท่านหยุดรถตรงสี่แยก แล้วมองไปทางขวามือทางด้านทิศตะวันออกจะมีถนนอีกสายหนึ่ง นั่นคือ ถนนสายอ่างทอง-ถนนสายท่าเรือ (สายยาวตัดเชื่อมกัน) จากนั้นท่านก็เลี้ยวรถวิ่งไปทางขวามือทางทิศตะวันออกประมาณ 12 กิโลเมตร จะเห็นหมู่บ้านและมีป้ายบอกชื่อวัดบางมอญ อยู่ขวามือ เลยสะพานเลี้ยวขวามือ มองไปทางทิศใต้ไม่กี่กิโลเมตร ประมาณสัก 1 กม. ครึ่ง ท่านจะเห็นโบสถ์วัดบางมอญเด่นสง่างามไม่น้อยทีเดียว (โบสถ์หลังใหม่) ส่วนของเก่าได้ถูกรื้อเพราะชำรุดทรุดโทรมไปตามกาลเวลา สภาพของวัดบางมอญครั้งอดีตกับปัจจุบันแตกต่างกันมาก คือ มีของเก่าแก่มาแสดงให้เห็นว่าเคยมีความเจริญรุ่งเรืองมาก่อน

วัดบางมอญนี่เองที่มีพระคณาจารย์ที่มีชื่อเสียงระบือลั่นนามก้องไปทั่วสารทิศ เกียรติคุณและกิตติศัพท์ของพระคุณท่าน (หลวงพ่อกั่น) นั้นย่อมเป็นที่โจษขานเล่าลือกันมาตลอดไม่เสื่อมคลาย และยังเป็นพระอาจารย์ของหลวงพ่อกธาน วัดโคกโพธิ์ จ.สระบุรี อีกด้วย ทั้งยังเป็นพระรุ่นพี่ของหลวงพ่อกั่น (แก่กว่าหลวงพ่อกั่น วัดพระญาติ 10 ปี) และ แก่กว่าหลวงปู่ศุข วัดปากคลองมะขาม

หลวงพ่อกธาน วัดโคกโพธิ์ หลวงพ่อกั่น วัดพระญาติ

หลวงปู่ศุข วัดปากคลองมะขาม

เฒ่า 10 ปี เช่นกัน หลวงพ่อจั่น หรืออุปัชฌาย์จั่น แห่งวัดบางมอญนี่นั่น ท่านเป็นเจ้าของเหรียญหล่อรูปเหมือนอันลือลั่น ได้สร้างนามและเกียรติคุณดังขจรขจายไปทั่วสารทิศ พุทธคุณของเหรียญนั้นเป็นเลิศด้านมหาอุทม์และคงกระพันชาตรี มีคนทั่วไปนิยมยิ่ง

ที่มา : ทำเนียบพระเครื่อง, www.web-pra.com/ , หลวงพ่อจั่น จันทสร และ ประวัตินัก
วัดบางมอญ .